سرآغاز

عصیان و آدمیّت

مجید زهتاب

سردبیر

ردیف کردنِ سیاههٔ مشکلات، جز که بر ملال می‌افزاید گره‌ای نخواهد گشود. از آنچه که این سالها بر کشور و اقتصاد و ما ـ که مطبوعات باشیم ـ رفته، همگان باخبریم. گویا در این گریوه ما هم به پایان راه نزدیک شده‌ایم و به گمانم این واپسین دریچه‌ای باشد که گشوده خواهد شد. امّا بعد، خوب است وامی بگیرم از جویا جهانبخش توختنِ وامی عظیم مردی بزرگ را آنجا که نوشت: «... این سیاهیِ بر سپیدی، تنها و تنها به منزلهٔ قیام و قعودی است قلمی، به احترام پایگاه بلند فرهنگیِ سره‌مردی سخنور از فرهنگمندانِ سپاهان. صِینَت عن الحَدَثان.» شاعری که دو سه نسل از عاشقان هنر و دانش و ادبیات اصفهان را کریمانه بر سفرهٔ فضل و دانش و بینش خود نشانیده و از زلال مهربانی، انسانیّت، آزادگی و ادب سیراب کرده است.

استاد محمد علی دادور ـ فرهادـ آمیزه‌ای از خروش و خشم و عصیان با مهربانی و آزادگی و آدمیّت است. معجونی از بخشش حاتم‌گونه در عین سلطنت فقر. از آن رندان قلندری است که خشتی زیر سر و پایی بر تارک افلاک دارند.

دادور درخت برومند خوش‌ثمری است که پاییز و زمستان سختی را گذرانده و اکنون سایه‌نشینان خوش‌بخت فضل و دانشش را از میوه‌های پرشمار و بابرکت و بی‌قیاس خود می‌خوراند و می‌پروراند و جان و دلشان را خرّمی می‌بخشد.

این مختصر که در بخش دوم دریچه می‌آید، بوسهٔ محبتی است بر دستی کریم به پاسداشت کرامت کسی که معلّمی را تا آخر به هر مکنت و مسوؤلیت ترجیح داد؛ به پاس تأثیر ماندگاری که بر جامعهٔ ادب و فرهنگ و هنر اصفهان نهاده، به پاس شاگردانی که پرورده و کسوت استادی بر تن آنان پوشانده و بر کرسی تدریس دانشگاههای ما نشانده است.

نوشته‌اند و می‌خوانید که فرهاد را همگان به‌حق برای آنچه که نوشته و کرده و گفته دوست دارند، من امّا بر سری، می‌خواهمش، بیشتر به خاطر حرفهای نزده و کارهای نکرده‌اش.

فرهاد عزیز، دوستت دارم برای زندانهای رفته و مجالس و محافل نرفته‌ات، برای کرنشهای نکرده‌ات، دستهای نبوسیده، تعظیم‌های نکرده و موقعیت‌های بر باد داده‌ات. برای مدح‌های نگفته و صِله‌های نگرفته‌ات، به خاطر شعرهای منتشر شده و کتابهای زیر چاپ مانده‌ات. به خاطر محرومیّت چشیده و شعرِ نفروخته و جوایز نگرفته‌ات. گوشه‌گیری و زاویه‌نشینی‌ات را دوست دارم که گویا سیر در بهشت برین است.

این مختصر پیشکش به آن وجود نازنینی است که از شراب غرورش به کس نگاهی نیست!

دیماه ۱۳۹۸ـ سده